

**BÁCS-KISKUN MEGYEI BÍRÓSÁG**  
**KECSKEMÉT**  
**14.K.20.436/2011/19.szám**

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !**

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság dr. Igaz Ferenc ügyvéd (...) által képviselt **felperes nevéfelperes** címe szám alatti lakos felperesnek, - dr. XY vezető tanácsos (...) által képviselt **alperes neve alperes címe** szám alatti székhelyű alperes ellen adóügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

**Í T É L E T E T :**

A bíróság az alperes 2010. november 29. napján kelt ... számú határozatát megváltoztatja és 2007. évre a felperes terhére személyi jövedelemadó adónemben 1.810.545,- (Egymillió-nyolcszázötvenöt) forint, 2007. IV. negyedévre Áfa adónemben 2.506.000,- (Kettőmillió-ötszázhatvanöt) forint adóhiányt állapít meg és az adóbírság összegét 2.605.772,- (Kettőmillió-hatszázötven-hétszázhetvenkettő) forintban, míg a késedelmi pótlék összegét 2.035.345,- (Kettőmillió-harmincötvenháromszázötvenöt) forintban állapítja meg.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy viseljen az általa előlegezett szakértői díjból 87.075,- (Nyolcvanhétezer-hetvenöt) forintot és fizessen meg az állami adóhatóság külön felhívására 312.700,- (Háromszázötvenkettőezer-hétszáz) forint le nem rótt eljárási illetéket. Ezt meghaladóan az eljárási illeték a Magyar Állam terhén marad.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 57.000,- (Ötvenhétezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

**I N D O K O L Á S :**

A bíróság a becsatolt iratok, szakértő igazságügyi szakértő szakértői véleménye, a felek, továbbá **tanú2** és tanú 1közjegyző előtt tett nyilatkozata alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Az APEH .... Regionális Igazgatósága 2007. évre vonatkozóan bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést rendelt el személyi jövedelemadó és általános forgalmi adó adónemben. Az ellenőrzés alapján meghozott határozatában a felperes terhére 6.071.875 forint adókülönbötet

állapított meg, amelyről megállapította, hogy annak teljes összege adóhiányt képez és kötelezte a felperest ezen összeg, továbbá 3.035.937 forint adóbírság és 2.363.167 forint késedelmi kamat megfizetésére. A megállapítások alapjául az szolgált, hogy a felperes fenyő fűrészáru készletnyilvántartása 2007. évi helyesbített nyitóleltára 49,52 m<sup>3</sup> árukészletet tartalmazott és ehhez képest az év végi záróleltára 54,56 m<sup>3</sup> volt. Az adóhatóság elkészítette a felperes bizonylatai alapján az év végi záróleltárt, amely szerint a felperes 169,2276 m<sup>3</sup> fenyőfűrészáru készlettel rendelkezett. Mivel a felperes készletnyilvántartása és a fűrészáru beszerzésére és értékesítésére vonatkozó adatok között jelentős eltérés mutatkozott, a felperes 2007. év végi zárókészletét, valamint a fenyőfűrészáru értékesítésének árbevételét, így az adó alapját az adóhatóság becsléssel állapította meg. Az adóhatóság által kimutatott év végi készlet és a záróleltárban szereplő készlet különbözeteként meghatározott mennyiségű fűrészáru árbevételét 47.655 forint/m<sup>3</sup> átlagos nettó eladási ár figyelembevételével állapította meg és ezen megállapítása alapján határozta meg a felperes személyi jövedelemadó alapját, valamint vállalkozói személyi jövedelemadójának és osztalékadójának összegét. Az adóhatóság megállapította, hogy az általa lefolytatott becslés alapján a felperesnek 5.464.484 forint további árbevétele keletkezett és ennek alapján kiszámította az Áfa-fizetési többletkötelezettséget. Ezen túlmenően az előzetesen felszámított levonható Áfa vizsgálata körében az ellenőrzés megállapította, hogy a felperes nyilvántartásában és bevallásában levonásba helyezte a **W Kft.** nevében kibocsátott 8 db számla Áfa-tartalmát. A számlákon gazdasági eseményként fenyőfűrészáru megnevezés szerepel. Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a fenti számlákat nem a Kft. képviselőjére jogosult személy állította ki, a számlákon szereplő értékesítések a számlán szereplő felek között nem történtek meg, így a számlák tartalmilag hiteltelenek és mivel a felperes nem járt el kellő körültekintéssel az adóköteles tényállás kapcsán, adólevonási jogát ezen számlákkal kapcsolatban nem gyakorolhatja. A határozat a felperes terhére személyi jövedelemadó adónemben 2.407.875 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, általános forgalmi adó adónemben 3.664.000 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg és az adóhiány összege után 3.035.937 forint adóbírság és 2.363.167 forint késedelmi pótlék került felszámításra.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperest a 2010. november 29. napján kelt ... számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes a jogerős adóhatósági határozattal szemben bírósághoz fordult, kérve annak hatályon kívül helyezését. Keresetében vitatta a nyitó és a záróleltárak közötti különbözet meglétét, így a becsléssel megállapított adóalap helytállóságát. Előadta, hogy az adóhatóság a fenyőfűrészáru kereskedelem fogalmát helytelenül értelmezve kizárólag a m<sup>3</sup>-ben történt értékesítéseket vette figyelembe a záróleltár meghatározásakor, holott ténylegesen kisebb részben m<sup>2</sup> és folyóméter alapon is történt értékesítés. Figyelembe véve a selejtezési jegyzőkönyvbe foglaltakat, amelyeket az alperes nem fogadott el hiteles bizonylatnak, a beszerzései és az értékesítései között normál lécc esetén 800 folyómétert számítva 1 m<sup>3</sup>-nek, Bramac lécc esetén 660 folyómétert számítva 1 m<sup>3</sup>-nek eltérés nem állapítható meg. Kérte szakértő kirendelését a záróleltár helyességének megállapítása érdekében. Előadta, hogy az alperes határozatában nem vette figyelembe az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (Áfa-törvény) 44. § (5) bekezdését, ugyanis a **W Kft.** nevében eljáró **AB** csalárd módon járt el, ellene büntetőeljárás indult, a felperes megtévesztésével kötött ügyleteket a **W Kft.** nevében. Nevezett valóságos személy, a felperes személyi igazolványa alapján személyazonosságáról meggyőződött, a számlát **AB** saját kezűleg állította ki és nyilatkozott arról, hogy a Kft. nevében jár el. A felperes a tőle elvárható körültekintést tanúsította, ugyanis **AB**től a faanyag eredetét is megkérdezte, az eredeti eladóként megjelölt szlovák céggel a felperes férje felvette a kapcsolatot, akik a **AB** részére való értékesítés tényét megerősítették.

Mindezek alapján a 7003/2002. (PK.21.) PM Irányelv I. és II. pontjában foglaltaknak a felperes eleget tett, így az adólevonás joga megilleti.

Az alperes a kereset elutasítását kérte a határozatában foglalt indokok alapján.

A bizonyítás eredményeként mindkét fél nyilatkozatát módosította, eltérő tartalommal ugyan, de a határozat megváltoztatását kérték.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 108. § (1) bekezdése szerint a becslés olyan bizonyítási módszer, amely a törvénynek megfelelő, a valós adó- illetve költségvetési támogatás alapját valószínűsíti. A (3) bekezdés d) pontja szerint becslés alkalmazható, ha a magánszemély valótlan, hiányos bevallást tett. Tekintve, hogy a felperes 2007. év végi zárókészlete a nyitókészlet és a beszerzési, továbbá értékesítési számlák alapján nem volt valós, ezért a becslés törvényi feltételei fennálltak. A becslés az adóalap valószínűsítésére szolgáló módszer és a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az Art. 108. § (9) bekezdése alapján az adózónak hitelt érdemlően kell bizonyítania.

A felperes indítványa alapján a bíróság igazságügyi könyvszakértői véleményt szerzett be annak megállapítására, hogy az adóhatóság által figyelembe vett m<sup>3</sup>-es értékesítésen túl m<sup>2</sup>-es és folyóméteres értékesítések a számlák alapján megállapíthatók-e, és ha igen, az az év végi zárókészletet mennyiben befolyásolja. A felek megállapodtak abban, hogy a szakértő 800 folyóméter normál lécet és 660 folyóméter Bramac lécet tekintsen 1 m<sup>3</sup>-nek.

A szakértő a 49,52 m<sup>3</sup> nyitókészlet, a 755,419 m<sup>3</sup> beszerzés és 663,3204 m<sup>3</sup> értékesítés alapján a felperes zárókészletét 2007. december 31-ére vonatkozóan 141,6186 m<sup>3</sup>-ben jelölte meg. A felperes az ellenőrzés során 2010. július 5-én selejtezési jegyzőkönyvet csatolt összesen 34,2 m<sup>3</sup> mennyiségről, ugyanakkor adóbevallásában selejtet nem szerepeltetett.

A szakértő rögzítette, hogy könyvszakértői módszerekkel a hulladékmennyiség nem igazolható, ugyanakkor tekintettel arra a tényre, hogy a telepen fafeldolgozás is történt, ezért szükségképpen jelentős mennyiségű hulladéknak kellett keletkeznie. A szakértő fűrésztelepi munkatársa véleményét kikérve rögzítette, hogy a beszerzett áru 4,5, míg az értékesített áru 5,2 %-ának megfelelő veszteséghányad az átlagos mértéken belül van.

A bíróság álláspontja szerint utóbb az ellenőrzés folyamán becsatolt selejtezési jegyzőkönyv a bevallásban történő szerepeltetés hiányában hitelt érdemlő bizonyítéknak nem tekinthető és nem tekinthető hitelt érdemlő bizonyítéknak a szakértő kompetencia hiányában átlagosnak minősített hulladékmennyiségről tett véleménye sem.

Ennek alapján a bíróság a selejtezési jegyzőkönyvben foglalt mennyiséget záróleltárt csökkentő tételként nem tudta elfogadni.

A bíróság nem fogadta el zárókészletet csökkentő tételnek a **ZS Kft.**, valamint tanú 2részére szállítóleveleken átadott 9,983 m<sup>3</sup> fűrészáru-mennyiséget sem. A szakvélemény rögzítette, hogy tanú 2és Társa részére történt számlázás, míg a **ZS Kft.** részére nem.

A felperes nyilatkozata szerint a szállítóleveleken szereplő mennyiségek vonatkozásában számlázás egyik személy vonatkozásában sem történt és tanú 1, valamint tanú 2közjegyző előtt tett

nyilatkozatukban a fűrészáru átvételének tényét elismerték és nyilatkoztak, hogy annak kifizetésére nem került sor. A számlázás tényéről egyikőjük sem nyilatkozott.

A bíróság álláspontja szerint a szállítólevelek, illetve a nyilatkozatok annak hiteltérdemlő bizonyítására nem alkalmasak, hogy a szállítóleveken szereplő fűrészáru-mennyiség kikerült volna ténylegesen a felperes birtokából, ugyanis számlát az Áfa-törvény 43. § (1) bekezdése alapján nem bocsátott ki és lépéseket sem tett az áru ellenértékének beszedésére.

Mindezek alapján a bíróság a nyitókészlet, valamint az árubeszerzés és értékesítés alapján a szakértő által kiszámított zárókészletet fogadta el a becslés kiindulópontjának. A szakértő által megállapított 141,6186 m<sup>3</sup> és a felperes által vallott 54,56 m<sup>3</sup> különbözete 87,0586 m<sup>3</sup> áru volt, amelyet felszorozva a 47.655 forint/m<sup>3</sup> átlagos nettó eladási árral a felperes terhére 4.148.778 forint adózás előtti eredménynövelő tétel állapítható meg, amely összeggel a felperes vállalkozói adóalapját növelni kell. Ennek figyelembevételével 2007. évre az adóhatósági határozatban hivatkozott jogszabályhelyek alapján személyi jövedelemadó adónemben 1.810.545 forint, míg fizetendő Áfa adónemben 829.756 forint állapítható meg.

Ilyen tartalommal a bíróság a keresetnek részben helyt adva az alperesi határozatot megváltoztatta.

A bíróság ezt meghaladóan a keresetet alaptalannak találta.

Az adóhatóság nem fogadta el adólevonási jog alapjaként a fentebb már rögzített indokok alapján a **W** Kft. által kiállított 8 db számlát. E körben a bíróság álláspontja szerint a felperes férje és alkalmazottja nyilatkozata alapján egyértelműen megállapítható, hogy a Kft. jogosult képviselőjétől származó meghatalmazás meglétét **AB**-vel kapcsolatban a felperes, illetve alkalmazottja nem vizsgálta. A felperes által csatolt **AB**től származó nyilatkozat, valamint a ...-i Városi Bíróság **AB** bűnösségét megállapító 4.B.../2010/5. számú ítélete egyértelműen alátámasztja, hogy a felperest az ügyletek során **AB** becsapta.

Ugyanakkor erre nem kerülhetett volna sor amennyiben a felperes nevezett képviseleti jogosultságáról megbizonyosodik.

Az Áfa-törvény 44. § (5) bekezdése szerint a számlában, az egyszerűsített számlában feltüntetett adatok valóságáért a kibocsátó felelős. A bizonylatban vevőként feltüntetett adóalany adózással kapcsolatos jogai nem sérülhetnek, ha az adóköteles tényállás kapcsán az a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás körülményeit figyelembe véve kellő körültekintéssel járt el. A képviseleti jogról való bizonyosságszerzés a kellő körültekintés tanúsításának alapvető, elsődleges eleme. Tekintve, hogy a felperes ezt elmulasztotta, ezért az adólevonási jog őt a hivatkozott 8 számla vonatkozásában nem illeti meg.

A fenti indokok alapján rendelkezett a bíróság az alperes határozatának megváltoztatásáról.

Jelen per tárgyának értéke a 6.071.875 forint adóhiány, az ennek alapján számított eljárási illeték 364.300 forint. A felperes 14 %-ban tekinthető pernyertesnek, így az általa előlegezett 101.250 forint szakértői díjből 87.075 forintot viselnie kell. A fennmaradó 14.175 forint és a pernyertesség aránya alapján számított ügyvédi munkadíj megfizetésére az alperes a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 81. § (1) bekezdése alapján köteles.

A felperes pervesztessége arányában köteles a le nem rótt eljárási illeték viselésére.

Ezt meghaladóan az eljárási illeték a Magyar Állam terhén marad.

Az ítélet elleni fellebbezési jogot a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Kecskemét, 2011. november 30.

Dr. Stefancsik Márta s. k.  
megyei bíró